

אָנְלִינָה שֶׁל הַהִיבְטִים הַגִּיאוֹפּוֹלִיטִיִּים שֶׁל תּוֹכְנִית טְרַאמֶפּ

ג'אד אצחק וסוהיל ה'ליליה

המכון למחקר יישומי ירושלים
(ARIJ)

<http://www.arij.org>

יולי 2020

This Article is prepared as part of the project entitled ASSESSING THE IMPEDIMENTS BEFORE THE TWO-STATE SOLUTION which is financially supported by the EU. However, the content of this paper is the sole responsibility of ARIJ & LRC and does not necessarily reflect those of the donors.

ב- 28 בינואר 2020 חשף נשיא ארה"ב דונלד טראמפ את חזונו המיוחל לשלום פלסטיני-ישראלי. זה נכון שתכניתו של טראמפ נקראה על שם הנשיא האמריקני שכביכול ניסח ובחן את התוכנית, עם זאת, אין זה סוד שהישראלים הם אלה שתכננו ושרטטו את מאפייני התוכנית לשקף את החזון שלהם כיצד לסיים משא ומתן עם הפלסטינים. פרטי התוכנית חושפים בבירור את ההבדל בין ייצוג הזכויות הפלסטיניות, לבין השאיפות הישראליות להסתיר ולהמשיך בכיבושן.

הנרטיב (סיפור) תוכניתו של טראמפ לא יכול להיות רחוק יותר מהאמת והמציאות כאשר התוכנית מנסה למכור את הגרסה הישראלית המעוותת כי: "הנסגה הישראלית משטח שנלכדה במלחמה הגנתית היא נדיר היסטורי ושמדינת ישראל וארה"ב אינן מאמינות שמדינת ישראל מחויבת כחוק לספק לפלסטינים 100 אחוז משטח טרום שנת 1967 (אמונה שאינה עולה בקנה אחד עם החלטת מועצת הביטחון של האו"ם 242)¹ ". התוכנית קובעת שתספק "העברת שטחים ניכרים על ידי מדינת ישראל - שטח שמדינת ישראל טענה טעינות תקפות חוקיות והיסטוריות, ואשר השטח הוא חלק ממולדת אבותיו של העם היהודי- שיש לקחת בחשבון שזה ויתור משמעותי"

מאמר זה ינתח את ההיבטים הגיאוגרפיים של התוכנית שפורסמה, אם כי אנו מודעים לכך שהצוותים הישראליים והאמריקאים עובדים על המפות המפורטות.

באופן כללי, הקווים הרחבים של תוכנית טראמפ יאפשרו לישראל לספח 32 אחוז משטחי הגדה המערבית באופן הבא:

(1) השטחים המערביים של הגדה המערבית; האזור המערבי; השטח המבודד שבין חומת הסיפוח לקו שביתת הנשק² משנת 1949 (הקו הירוק), שטח של כ- 12.5 אחוז (705 קמ"ר) מהגדה המערבית - כולל מזרח ירושלים.

---

¹ 22 (1967) UNSCS / RES / 242 בנובמבר 1967

מדגיש באופן מפורש את אי קבילות רכישת השטח על ידי מלחמה ואת הצורך לפעול למען שלום צודק ומתמשך בו כל מדינה באזור יכולה להיות בביטחון, באמצעות:

(i) נסיגת הכוחות המזוינים של ישראל משטחים שנכבשו במהלך עימות;

(ii) הפסקת כל הטענות או מדינות לוחמה, וכבוד והכרה בריבונות, שלמות טריטוריאלית ועצמאות פוליטית של כל מדינה באזור וזכותם להיות בשלום בגבולות בטוחים ומוכרים נקיים מאיומים או מעשי כוח;

(א) ערובה לחופש תנועה,

(ב) השגת הסדר צודק של בעיית הפליטים

² הסכמי שביתת הנשק מ- 1949 (קו שביתת הנשק) הם קבוצה של הסכמי שביתת נשק שנחתמו במהלך שנת 1949 בין ישראל למדינות עימן יצאה למלחמה 1948: מצרים, לבנון, ירדן וסוריה כדי לסיים את המלחמה באופן רשמי. ידוע גם בשם הקו הירוק.

2) השטח המזרחי של הגדה המערבית (האזור המזרחי); בקעת הירדן ואזורי החוף של ים המלח, שטח של כ-18.5 אחוז (1036 קמ"ר) מאדמת הגדה המערבית.

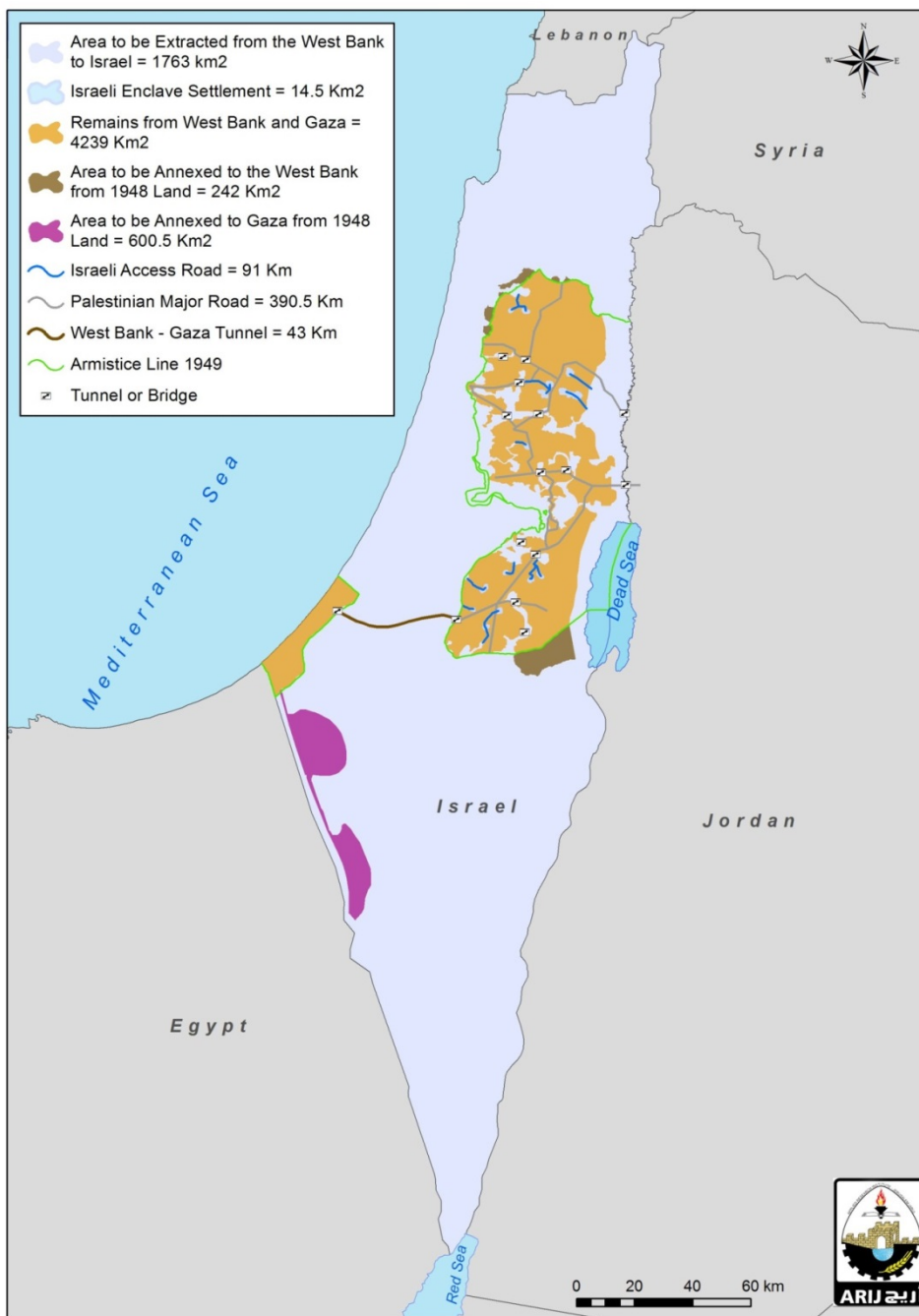
3) 10 מובלעות שכוללות התנחלויות ישראליות מרוחקות.

4) מסדרונות שנועדו לקשר בין האזורים המזרחיים והמערביים של הגדה המערבית, המחלקות בו זמנית אזורים פלסטינים זה מזה בגיאוגרפיה לגופים מבודדים. שלושת המסדרונות המקשרים בין אזורי המערב והמזרח הם:³

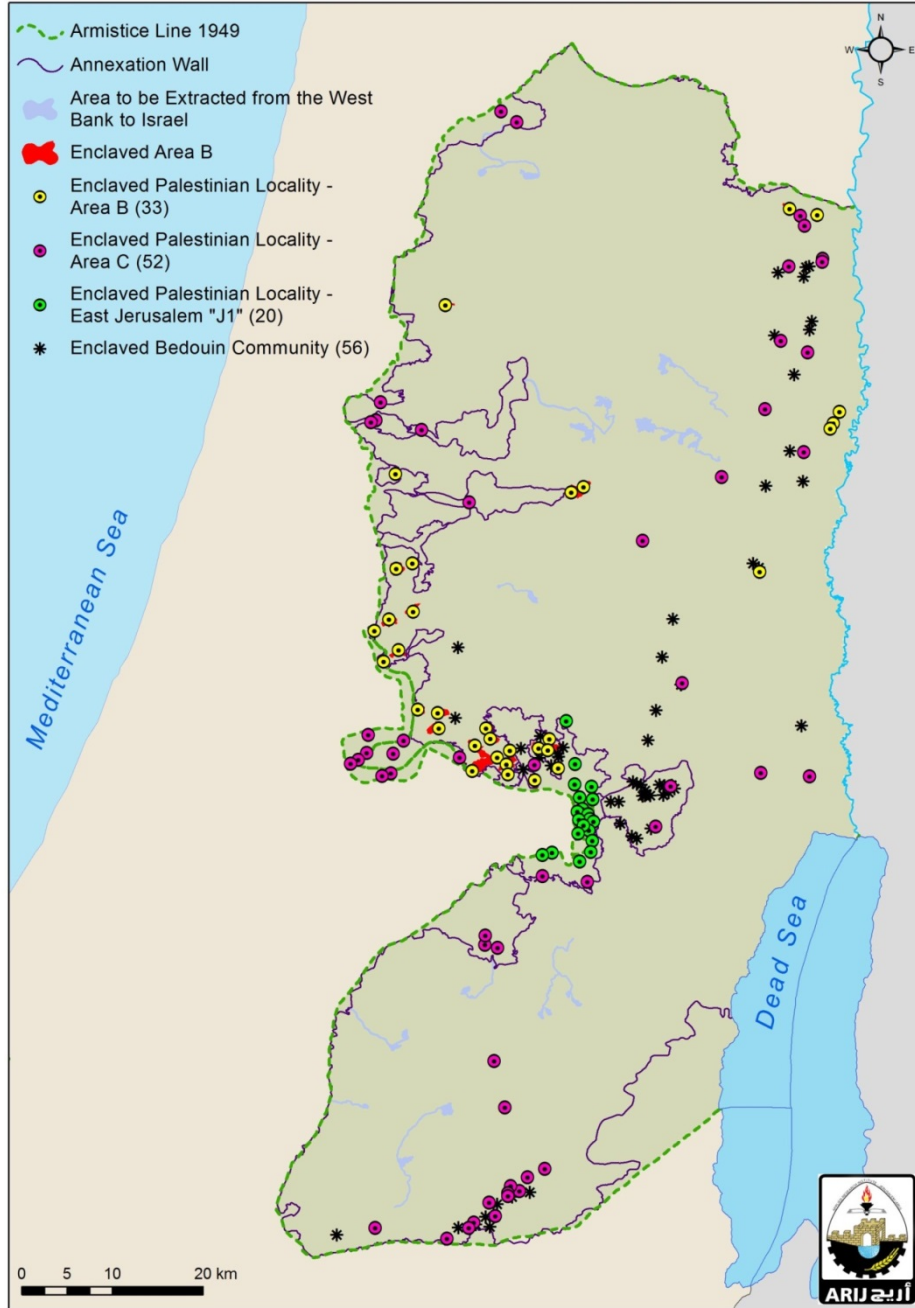
א) גוש ההתיישבות של קרני שמרון (מזרח למחוז קלקיליה); ב) גוש ההתיישבות של אריאל (מזרח למחוז סלפית); ג) קהילת בית אל מתוך מחוז רמאללה לבקעת הירדן. בנוסף, ישנו מסדרון רביעי המתחיל בדרום הגדה המערבית מהיישוב בית יאיר בקו הירוק, דרומית לעיירות הפלסטיניות של סמוע ויתאטו, לאזור שנמצא במחלוקת בשליטת ישראל (H2)⁴ מזרח לאזור העיר חברון, אֵיפּה ההתנחלות קריית ארבע והתנחלויות אחרות ומאחזים אחרים חודרים לגיאוגרפיה הפלסטינית, ושם ישראל תשמור על השליטה במסגרת תוכנית טראמפ.

בשטח הכולל (1763 קמ"ר) שיסופח על פי תוכנית טראמפ נמצא 105 יישובים פלסטינים (ראה לוחות 1 ו-2); 33 מהם נמצאים באזור ⁵ B (אוכלוסיה: 103,000), 52 יישובים נמצאים באזור C ⁶ (אוכלוסיה: 16,000), 20 יישובים במזרח ירושלים (אוכלוסיה: 281,000), בנוסף ל-56 יישובים בדואים וראה מפה 1 ומפה 2.

מפה 1. מתווה של תוכנית טראמפ

מפה 2. יישובים פלסטיניים המובלעים בשטח המסופח המוצע

3 אזור שמשתרע לאורך החלקה המזרחית של הגדה המערבית, ממחוז טובאס בצפון-מזרח הגדה המערבית ועד כל הדרך לדרום-מזרח של מחוז חברון ואשר טווחים ברוחב בין 15 ל-20 ק"מ.

4 במסגרת פרוטוקול חברון משנת 1997, העיר מחולקת לשני מגורים: H1, בשליטת הפלסטינים, ו-H2, כעשרים אחוז מהעיר, המנוהלת על ידי ישראל.

5 ביטוי משומש בהסכמי אוסלו 1995, שטח B מהווה 18.5 אחוז מהגדה המערבית. הוא מייעד אזור שמנוהל על ידי הרשות הפלסטינית, אך בו ישראל עדיין שולטת בביטחון.

6 ביטוי משומש בהסכמי אוסלו ב-1995. שטח C מהווה 61 אחוז מהגדה המערבית. הוא מייעד כשטח נשאר תחת כיבוש צבאי ישראלי מלא.

טבלה 1. יישובים פלסטיניים מובלעים באזור B

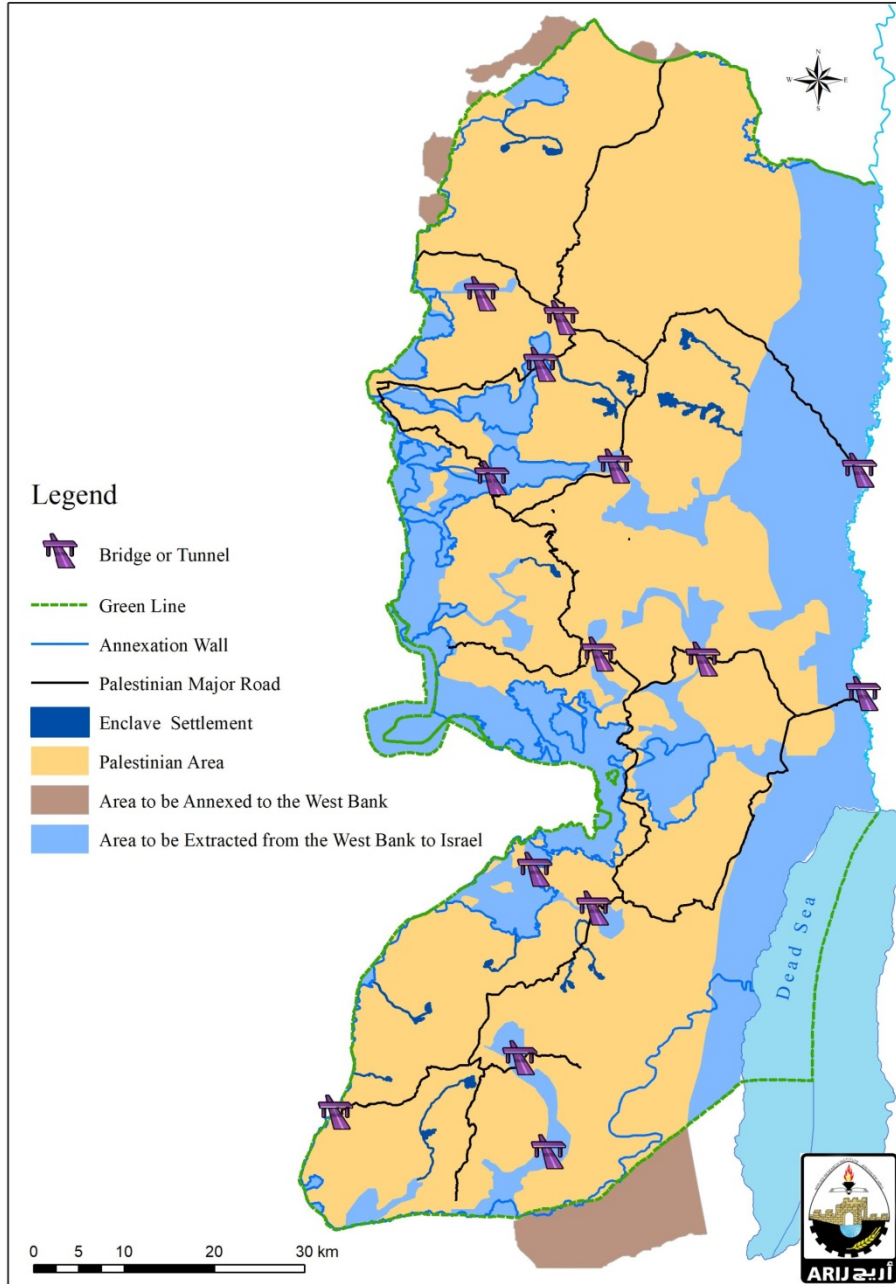
אל האפאסי	בית סירה	פאסאיל	אלטירה
אל ג'יב	בית סוריק	איסקאקה	אז זבידאט
אל ג'ודירה	בידדו	חרבת אל מסבח	עזון עטמה
אל לובבאן אל ע'ארבי	ביר נבאלה	מרג' אל ע'זאל	בארדאלא
אל מידיה	בודרוס	מרג' נעג'א	בית ענאן
אל-קוביבה	עין אל בידא	ניעלין	בית דוקקו
שוקבא	קטאנה	בית חנינא אל בלד	בית איכסא
יאסוף	קיביה	בית איג'זה	בית ליקיא
רנטיס			

טבלה 2. יישובים פלסטיניים מובלעים באזור C

אל ג'יפליק	אל חדידיא	אל פאריסא	אל בועירה (אל בקעה)	בית איוב	ביר עונה	ח'רבת ראס אל אחמר	דיר חג'לה
אל ח'לאיל	פורוש בית דג'אן	אימניזיל	ערבי אר רמאדין שאמאלי	אל כעאבנה (טאג'מו בדווי)	ח'רבת זנוטה	יאלו	בירין
אל-לטרון	חרבת אלנבי	עמוואס	אתוואני	שעב אל- באטים	קוואויס	ערב אלרמאדין אל ג'אנובי	ח'רבת סארה
אל מליח	ח'לט אלנעמן	עזבת אבו אדם	סאדיתא'לה	טובא	בדווי אל מעראג'את	ערבי אל ג'האלין (סלאמת)	ח'רבת תל אל ח'ימה
אל מפקארה	ח'לט סקאריא	קרדלה	סלביט	אום אל ח'יר	ערב אבו פרדה	ערב אל- ח'ולה	דהאר אל מליח
אנבי מוסא	אר רג'מן ואד דאווא	ח'לט עפאנה	בית מחסיר	אום אר ריהאן	ח'רבת ע'וויין אל פאוקה	ח'ראייב אום אל לחים	עין אל- ח'ולה
אנבי סמויל	אלראקיז	ח'לט אל באלוטה	בית נובא				

מסדרונות תחבורה הכלולות בתוכנית זו מייצרות רצף תחבורתי אשר אמור לכאורה להפחית את הצורך במחסומים, ולשפר את הניידות ואת איכות החיים והמסחר עבור העם הפלסטיני, אך ניכר כי 14 הגשרים או מנהרות שהוזכרו בתכנית מנציחות את משטר האפרטהייד. ראה מפה 3.

מפה 3: התוכנית מציעה רציפות תחבורתית

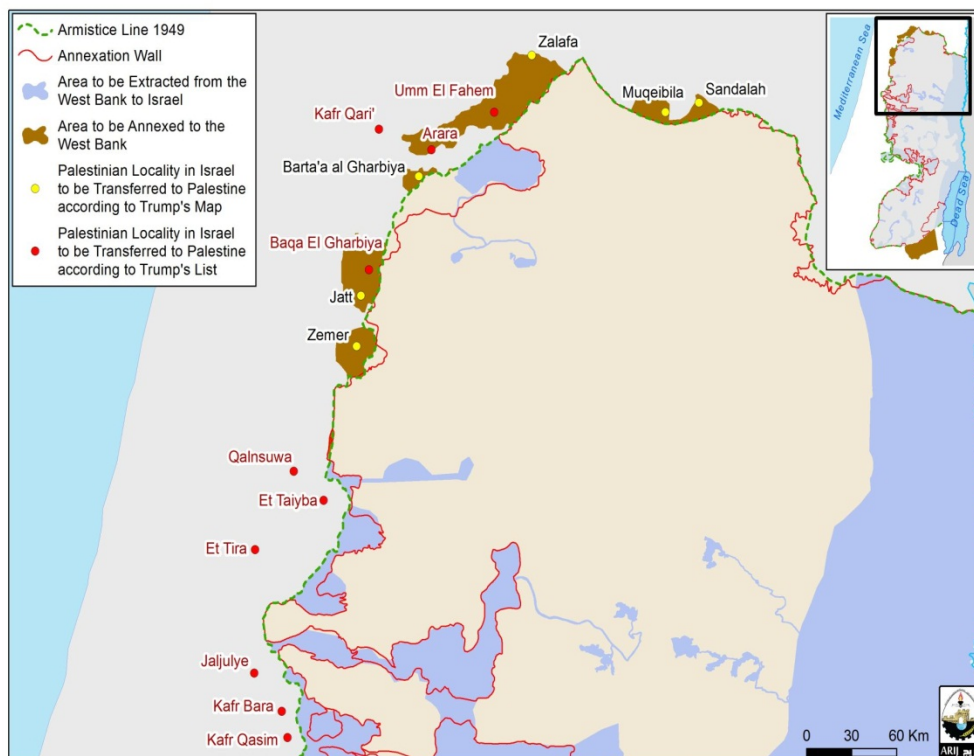
חילופי שטח לא רצוי

הגישה החד-צדדית בתכנית טראמפ מציעה כי יש לספח מספר יישובים פלסטיניים שנמצאים בצד האחר של קו שביתת הנשק משנת 1949 (הקו הירוק) בצפון וצפון-מערב של שטח הגדה המערבית, ובכך משנה את התיחום של הקו הירוק.

ראוי לציין כאן כי היישובים הפלסטיניים הנקראים בטקסט הכתוב של תוכנית טראמפ שונים מאלו הממוקמים על המפה שהציג טראמפ. כך, בעוד שהטקסט הכתוב של התוכנית מתייחס לשמותיהם של 10 יישובים פלסטיניים (אל-טייבה, קלנסווה, בקעה אל-ערביה, ג'לג'וליה, כפר קרא, כפר קאסים, אל-טירה, אום קואל, ערעה וכפר ברא), עם אוכלוסייה של יותר מ 257,000 פלסטינים, מפת טראמפ מתייחסת לשש יישובים פלסטיניים שונים: סנדאלה, מוקיבלא, זימר, ג'ט, זלאפה וברטעה ע'רביה עם אוכלוסייה של כ 34,000 פלסטינים. לפיכך, המעבר (רילוקיישן) המוצע נותר פתוח כי יש ספק שכן המספרים משתנים בין 10 ל-16 יישובים עם אוכלוסייה כוללת של למעלה מ 290,000 פלסטינים, המהווים 15.2 אחוז מכלל האוכלוסייה הפלסטינית שנותרה מעבר לקו הירוק. על פי תוכנית טראמפ, שטח אדמה של 16 היישובים הערבים-פלסטינים שיופחו ל-גדה מערבית בסך הכל 242 קמ"ר. ראו **מפה**

.4

מפה 4. התוכנית לשנת 1948 - היישובים הפלסטיניים

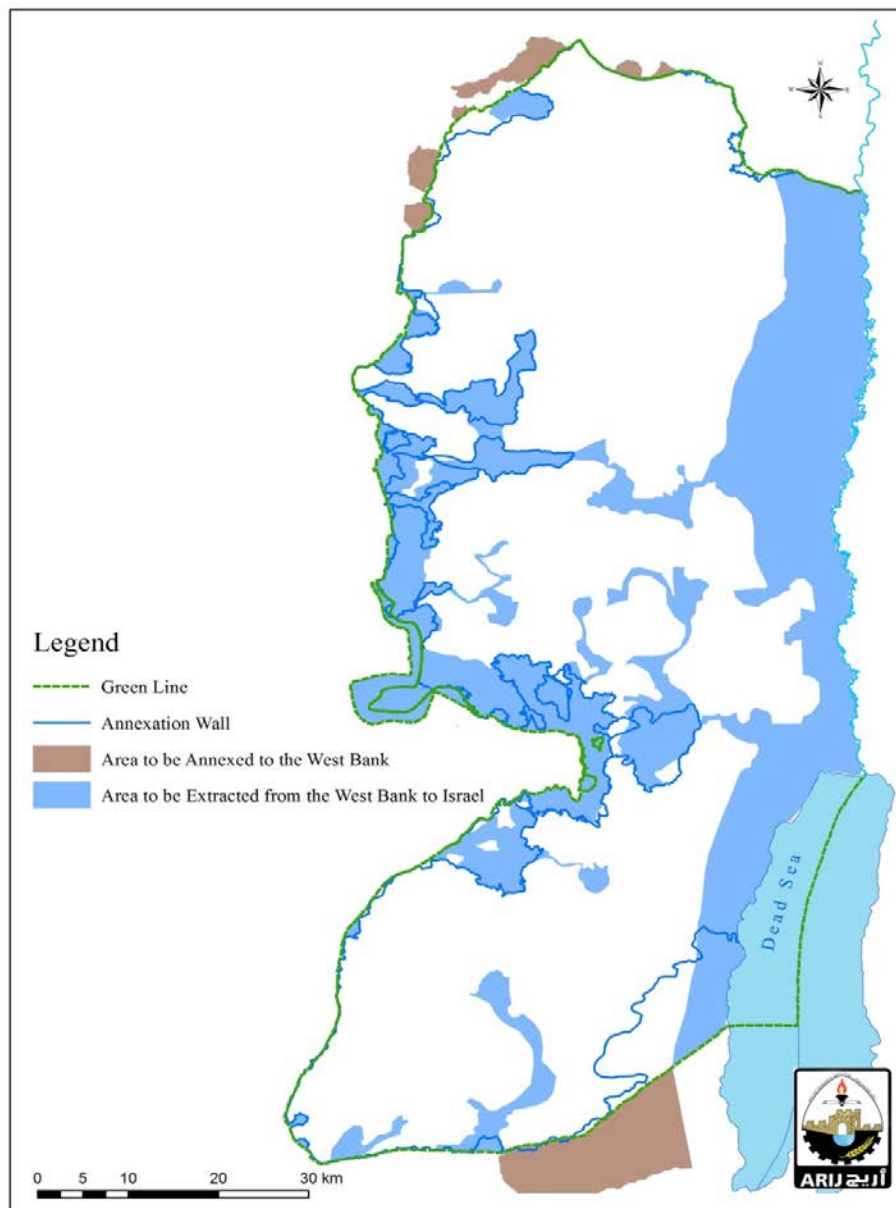

ועוד, התוכנית חשפה גם שטח אדמה נוסף שיסופח להגדה המערבית : 180 קמ"ר של אדמה שנמצא ברחבי הקו הירוק בדרום-מזרח הגדה המערבית (דרום-מזרח למחוז חברון ולאורך הקו הירוק), שהוא גם חלק מהתכנית לצייר מחדש את הקו הירוק. יש לציין כי האדמה המיועדת ל"חלף" היא כשטח צחיח ואינה מתאימה לעיבוד או פיתוח. ראו

מפה 5.

מפה 5. התוכנית לאזור דרום חברון

המציאות החד משמעית של "חילופי שטחים" וחד-צדדיים וסְלֶקְטִיבִי היא בעיקר לצמצם את הדמוגרפיה הפלסטינית מעבר לקו הירוק ובתוך ישראל, המודאגת מהצמיחה הדמוגרפית המהירה של הקהילה הפלסטינית. מכאן שהתוכנית מציעה כי התושבים הפלסטינים ביישובים הממוקדים צריכים להמשיך להתגורר ביישובים אלה, אך עליהם לסווג מחדש את מעמדם מאזרחי מדינת ישראל כדי להיות אזרחי מדינת פלסטין (להיות).

זה ברור בלי להגיד, שכל החלק הזה של התוכנית הוא גזעני באופן מובהק מכיוון שהוא מבוסס על שליטה גזעית ובסופו של דבר דתית. הוא נועד למטרת ישראל להגדיר עצמה כמדינה יהודית, מטרה משותפת כמעט לחלוטין לישראלים בכל תחומי החיים, ועל ידי הממשל הנוכחי של הבית הלבן שהכריז על ישראל כמדינה יהודית.

תוכנית טראמפ כללה גם הסדרים לרצועת עזה (GS), ובמיוחד כביש מיועד לקשר בין עזה להגדה המערבית. פלסטינים רואים בכך עוד תוכנית בושה שאף פעם לא תתממש בשטח אלא אם כן הישראלים יתכננו את הכביש למימוש מטרותיהם ותואנתם של "צרכי הביטחון". דרך דומה הוסכמה בהסכמי אוסלו בתוקף הבינלאומי, אבל ישראל התנערה מחובותיה בשנים שלאחר מכן.

עם זאת, התוכנית הראתה שני מיקומים בעזה (לדרום, לאורך הגבול המצרי לכיוון מדבר אל-נקאב (נגב)) להקמת עיר טכנו / תעשייתית ועוד עיר אגרו/ מגורית. הגישה לשני המיקומים זה עדיין תיקבע אך צפויה להיות מעבר למסגרת השליטה הפלסטינית (פלסטינים יש ככל הנראה מנדט מנהלי ולוגיסטי) דרך כביש מיועד אשר ככל הנראה יהיה תחת ביטחון ושליטת ישראל. ראו **מפה 6**.

מפה 6. התוכנית לעזה

התוכנית גם ייעדה קטע מנמל הים באשדוד שבשליטת ישראל (צפונית לרצועת עזה) שיופעל על ידי הפלסטינים. ישראל תקיים בקרה ביטחונית מוחלטת, והפלסטינים יהיו מנהלים את הלוגיסטיקה של פעולות הספנות והסילוק וכו'. עם זאת, כל ההבטחות הללו יהיו נתונות לתנאים מוקדמים, שהראשון שבהם הוא שהפלסטינים יכריזו על הפסקת אש עם ישראל; השנייה היא שהם (שוב הפלסטינים) משלימים את הפירוז של הרצועה ומאמצים משטר המבוסס על שלטון החוק. זה יבטיח סביבה סבירה ובטוחה שתעניק לקהילה הבינלאומית אמון בהשקעותיה העתידיות כנגד כל אפשרות קרובה או פוטנציאלית לעימותים מחודשים.

בשטחים המזרחיים של הגדה המערבית, התוכנית קובעת כי ישראל תשמור על שליטה מוחלטת על אזור הגבול עם ירדן, המשתרע לאורך נהר הירדן במזרח עמק הירדן, ואזור ים המלח, כולל את האדמה שמולו. בתוכנית נכתב כי "ישראל צריכה לעבוד עם הממשלה הפלסטינית למשא ומתן על הסכם בו יימשכו מפעלים חקלאיים קיימים בבעלות או בשליטת פלסטינים ללא הפרעה או אפליה, על פי רישיונות או חכירות מתאימים שניתנו על ידי מדינת ישראל"

מדינת ישראל תאפשר למדינת פלסטין לפתח אזור נופש בצפון ים המלח "מבלי לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל במקום כזה, לרבות, ללא הגבלה, ריבונות ישראל לקו החוף. נוכחות אזור הנופש הפלסטיני לאורך חוף ים המלח לא תשנה את הסדרי תְּלוּקָה בין ממלכת ירדן והאשמית למדינת ישראל למשאבי טבע בים המלח. מדינת ישראל ומדינת פלסטין יקימו כְּבִישׁ שיאפשר לפלסטינים לנסוע ממדינת פלסטין לאזור נופש זה בכפוף לשיקולי ביטחון ישראליים." לפיכך, תוכנית טראמפ מבטלת את זכויות של הפלסטינים לנהר ירדן וים המלח. ראוי להזכיר כי במסגרת תוכנית ג'ונסטון תוכננה תעלת ווסט-גור, שתספק לפלסטינים MCM 250 לשנה אך תוכנית זו לא יצאה לפועל.

יתר על כן, תוכנית טראמפ מעניקה לישראל את הזכות לשליטה מוחלטת על כל המרחב האווירי הפלסטיני בתואנה של ציווי ביטחון ולהגן על עצמה מפני כל התקפה אפשרית עליה. זאת בנוסף לזכותה של ישראל במסגרת התוכנית להיכנס לשטחים פלסטיניים או למדינה הפלסטינית העתידית תחת הכרח של מסיבות ביטחוניות לביטול כל דבר המאיים על ביטחונה.

ירושלים

העיר ירושלים הייתה ועודנה מוקד הסכסוך הישראלי-פלסטיני. זו הסיבה שכמה שעות לאחר כיבוש של מזרח ירושלים, ישראל החלה כמעט מייד בעבודות קרקע להוכחת או טיפוח מורשת לטענתה על מנת להכריז על ירושלים כבירתה.

למרות הניסיונות והמאמצים הבלתי פוסקים לאשר את ירושלים כבירתה, ישראל ככוח כובש לא הצליחה לשכנע את העולם לאמץ את עמדתה. ישראל התמדה במהלך העשורים שלאחר מכן כדי לתת לגיטימציה לתביעתה כלפי ירושלים. עם זאת, מאמציו נפגשו שוב ושוב עם דחייה והחלטות עוקבות מצד גופים בינלאומיים, כולל האסיפה הכללית של האו"ם ומועצת הביטחון, בקשר לחוקיות של מזרח ירושלים ולהפוך החלק זה כחלק מבירת מדינת ישראל הכובשת.

ב- 23 באוקטובר 1995, (תחת ממשל קלינטון), המרדף הבלתי נלאה של ישראל להשיג את מטרם ביחס לירושלים כמעט הפך למציאות כאשר בית הקונגרס והסנאט האמריקני קיבלו החלטה חסרת תקדים להכיר בעיר ירושלים כבירה נצחית ומאוחדת של מדינת ישראל. הגזירה הוסבה לחוק ב- 8 בנובמבר 1995. הכרה בלתי חוקית זו הגיעה 41 יום לאחר החתימה בווינגטון ב- 28 בספטמבר 1995, על הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני על הגדה המערבית ורצועת עזה. ההחלטה הושמה בהמתנה לחתימתו של נשיא ארה"ב ליישום החוק.

מאותה תקופה נחתם "דחייה מיוחדת" על ידי נשיא ארה"ב כל חצי שנה בתואנה של הביטחון הלאומי. השגרה זו נמשכה במהלך ממשלותיו ברציפות של הנשיא קלינטון, הנשיא ג'ורג' וו. בוש, הנשיא אובמה, ועד לסיבוב הראשון של הנשיא הנוכחי טראמפ בחתימת "הדחייה המיוחדת" הראשונה בחודש יוני 2017. עם זאת, בלא תקדים הצעד שהתרחש ב- 6 בדצמבר 2017, טראמפ הכריז כי לא יחתום על "הדחייה המיוחדת" מכיוון שהוא יכיר בירושלים המאוחדת כבירת מדינת ישראל. בהתאם לכך הוא הוציא הוראות להעביר את שגרירת ארה"ב מתל אביב לירושלים הכבושה.

ב- 23 בפברואר 2018 ממשל טראמפ הכריז על החלטה רשמית להעביר את שגרירת ארה"ב מתל אביב לאתר הקונסוליה האמריקני בירושלים (עד לקביעת מיקום אחר לשגרירת ארה"ב). ההעברה בפועל וחנוכתה הרשמית של שגרירת אמריקה בירושלים הכבושה התרחשה ב- 14 במאי 2018, יום השנה ה- 70 להכרזת הקמת מדינת ישראל, ובמקביל, הפלסטינים זכרו את יום השנה ה- 70 של הנכבה בפלסטין.

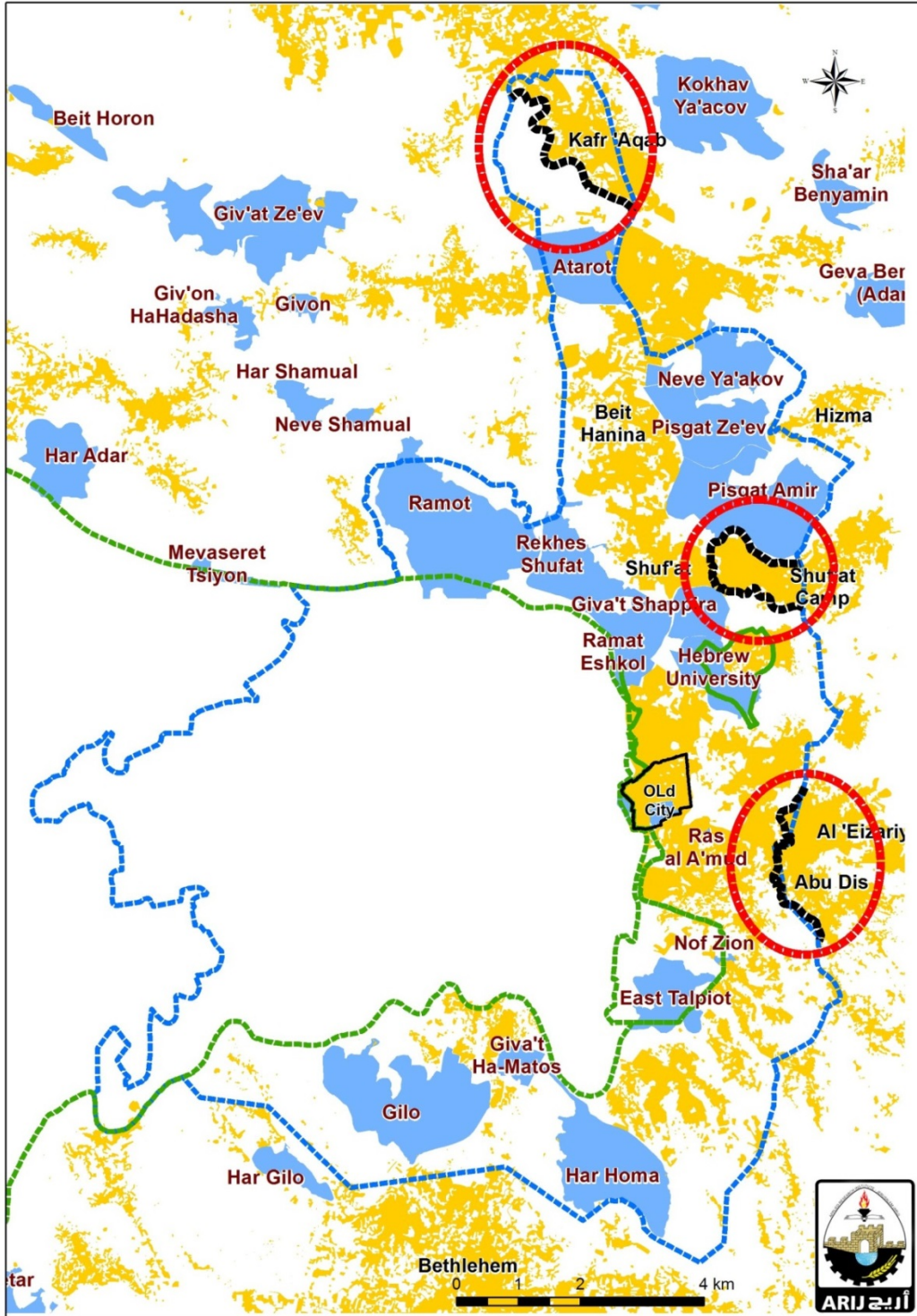
אירועים אלה אינם מצגה היסטורית, אלא מבט על השלבים שקדמו להכרזת תוכנית טראמפ, בהם ניתן ליהודים גישה ואפילו ניהול מסגד אל אקצה, בתואנה של חופש הגישה לכל מקומות קדושים לכל הדתות והמתפללים, תוך התייחסות ספציפית לאזור אל אקצה, המוכרים לישראלים הר הבית. בתוכנית נכתב, "על אתרי הקודש של ירושלים להישאר פתוחים וזמינים עבור מתפללים שלווים ותיירים מכל הדתות. יש לאפשר לאנשים מכל דת להתפלל בהר הבית / חראם אל-שריף, באופן שמכבד את דתם לחלוטין, תוך התחשבות בזמני התפילות וההגים של כל דת, כמו גם גורמים דתיים אחרים".

כאן התוכנית האמריקאית באמת מכסה את מטרותיה של ישראל שכן היא תשנה את הסטאטוס של ההסדר הקיים באל-אקצה. היא צופה חלוקה גיאוגרפית של האתר ומינהלו (מבחינת המרחב והזמן) בין מתפללים מוסלמים ויהודים.

התוכנית קבעה בבירור כי אין לחלק את ירושלים. בנוסף, התוכנית ציינה כי חומת הסיפוח שמקיפה את ירושלים תגדיר את גבולה העתידי של העיר. זה יחרוג מאוד מהגבול המסומן הנוכחי של ירושלים שהוכרזה באופן חד צדדי ולא חוקי על ידי ישראל לאחר כיבוש מזרח העיר בשנת 1967. החומה הינה מחסום גיאוגרפי שנועד להפריד פיזית את ירושלים מהסביבה הפלסטינית המורחבת הטבעית שלה. החומה תשמש כי תת-חלוקה פיזית בין בירת מדינת פלסטין העתידית לבין בירת מדינת ישראל. הכוונה כאן - על פי התוכנית - שהיישובים הפלסטיניים של ירושלים מחוץ לחומת הסיפוח, כולל כפר עקב, החלק המזרחי של שועפט (מחנה שועפט) ואבו דיס, הם האזורים המהווים את ירושלים הפלסטינית.

ראו מפה 7.

מפה 7. התוכנית לירושלים

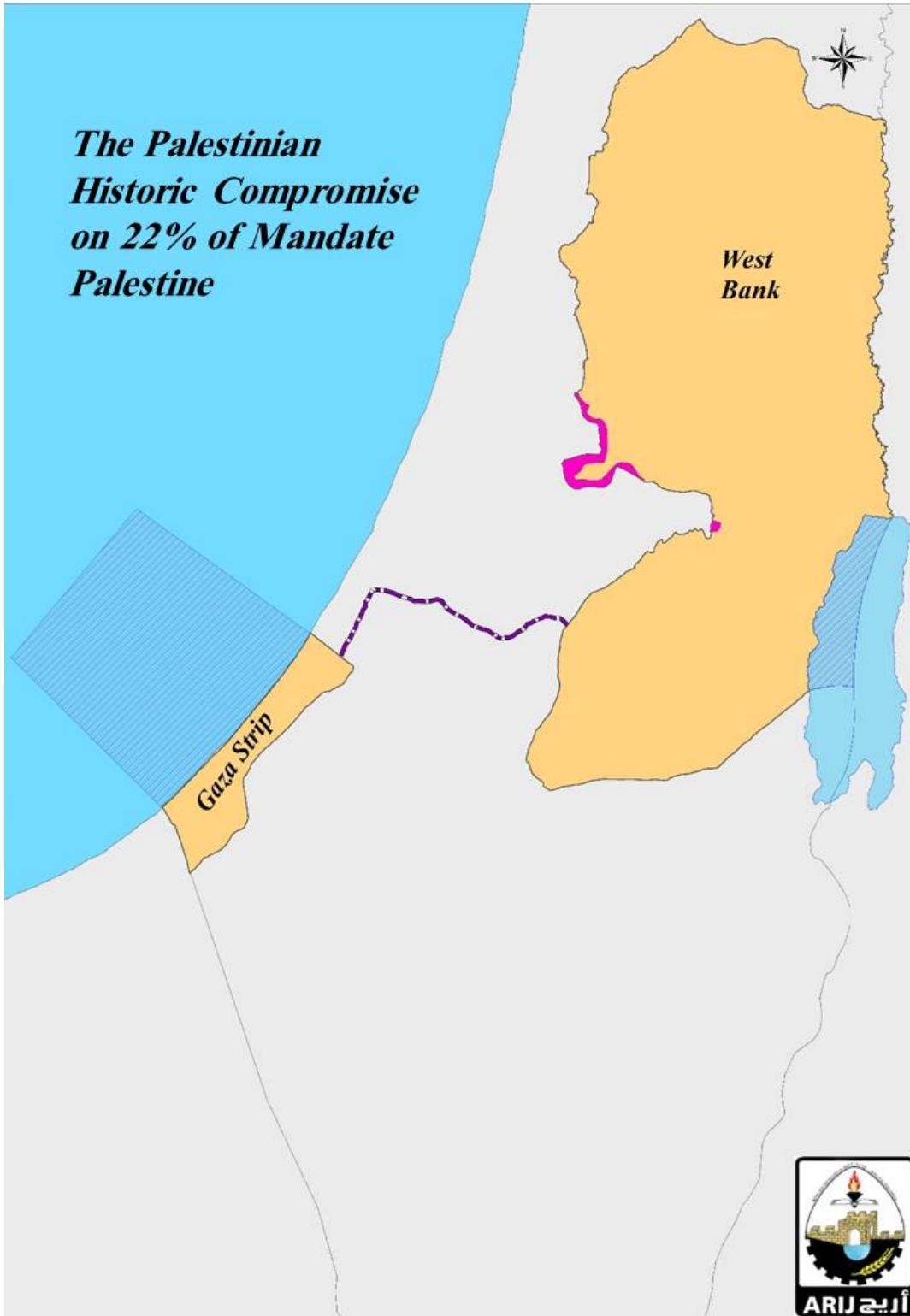

השלכותיה של תוכנית טראמפ להפרדה גיאוגרפית חורגות מאדמות ומרחב, אך ממש משקפות את מטרת ה**הקלוקה** הדמוגרפית שאותה מבקשת ישראל בשטח דרך הפרדת היישובים הירושלמים מחוץ לעיר "מה שנקראת עיריית ירושלים" והוצאתם כ-150,000 פלסטינים מהגבולות החדשים של ירושלים הכבושה (מה שייקרא ירושלים הגדולה). זה יפחית את הנוכחות הפלסטינית מהשיעור הנוכחי של 37 אחוז מכלל אוכלוסיית ירושלים לטווח שבין 15-18 אחוז מכלל תושבי העיר הכבושה.

התוכנית מספקת לפלסטינים שנשארים בתוך "בירת" ישראל המוצהרת שלא כדין במזרח ירושלים הכבושה שלוש אפשרויות: (1) להישאר או להיות אזרחים של מדינת ישראל; (2) להפוך לאזרח במדינת פלסטין; (3) לשמור על מעמדם הנוכחי כתושבי קבע בישראל.

לא למכירה

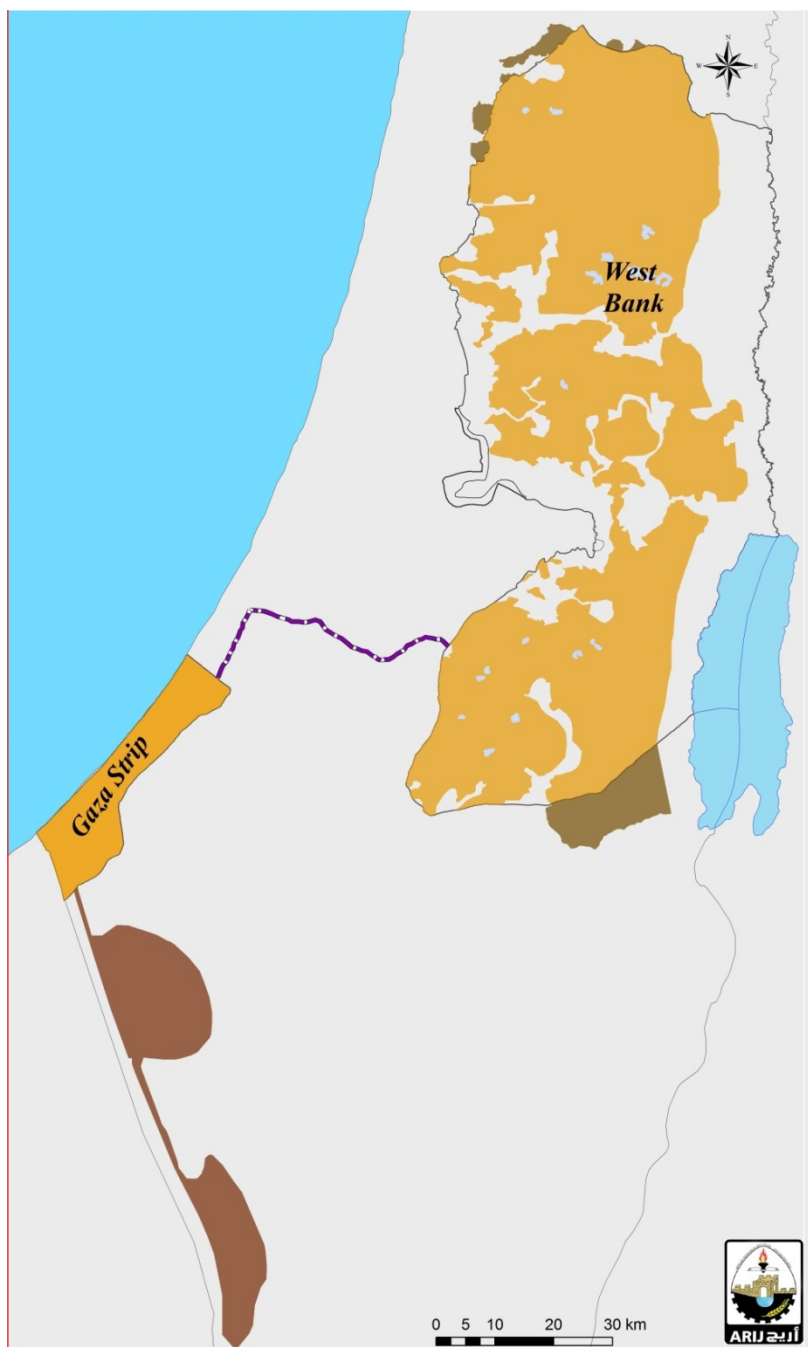
במשך עשרות שנים, העם הפלסטיני מבקש להשיג את חלומו להתבסס ולחיות במדינה שלו וליהנות מזכות ההגדרה העצמית. כאשר ארגון השחרור הפלסטיני (אש"ף), כפי הנציג הרשמי והיחיד של העם הפלסטיני, החליט לעסוק בתהליך השלום עם ישראל, היה מוסכם באופן משתמע להקים מדינה פלסטינית על האדמה שכבשה ישראל במלחמת 1967 (ב 22 אחוז של פלסטין ההיסטורית), עם מזרח ירושלים כבירתה. ראה **מפה 8**.

ניתוח זה של תוכנית טראמפ מראה בבירור כי השאיפות הפלסטיניות לשלום צודק ומקיף המבוסס על פיתרון שתי המדינות הוחלפו במפה זה לכניעה שמנציחה את הקולוניזציה של פלסטין.

מפה 9. מפת הכניעה

תהליך השלום, שנפקח תחת חסות בינלאומית, התבסס בעיקרו על הגעה לפיתרון של שתי מדינות. עם זאת, ישראל המשיכה להפר את החוק הבינלאומי, עם בניית ההתנחלויות שלה, הריסת בתים, החרמת קרקעות, הגבלות על חופש התנועה וגניבת המשאבים הפלסטינים.

העדר הרתעה כלשהי מצד המערבים בתהליך השלום והקהילה הבינלאומית רק עודדו את ישראל להמשיך את עבירותיה למרות כל הצהרות ההוקצה של הקהילה הבינלאומית. האדישות שהפגינה ארה"ב כמתווך עיקרי בתהליך השלום הייתה מזיקה לא פחות ועודדה את הכיבוש להמשיך בתוקפנותו השיטתית ומערכתית במשך 25 השנים שלאחר חתימת הצהרת העקרונות (DoP).

תמיכה בלתי מוגבלת של ארה"ב בקרבות המשפטיים שנלחמו במסגרת האו"ם, סיוע כספי במתן מענקים והבטחות של הלוואות ובצבא והגנה, לכן, מחייבת התערבות של צדדים שלישיים, או תפקיד פעיל יותר של האיחוד האירופי, רוסיה, ו הרביעייה לריסון השפעת ישראל על ארצות הברית ובאו"ם. זה יכול לעזור גם לתהליך השלום על מסלולו ולהחזיר את זכויות הפלסטינים.

בנקודה זו, העם הפלסטיני זקוק לתמיכה יוצאת דופן מול תוכנית טראמפ, שהוכיחה כי היא לא פחות מתוכנית ארוכת הטווח של ישראל, ומשקפת את התוצאה שישאל מבקשת מתהליך השלום. מטרת תוכנית טראמפ-ישראל היא לבסס את אחיזתה של ישראל בשאר שנותר מפלסטין, ובכך הפלסטינים, על ידי ביצור המטריקס הישראלי של פיקוח על האדמות באמצעות ההתנחלויות, רשת הדרכים, משאבי הטבע והגבולות שלה. ישראל גם מחפשת ליצור כלכלה פלסטינית כפופה ותלויה שאולי לעולם לא תשיג עצמאות כלכלית. יתרה מזאת, תוכנית טראמפ גם דורשת מהפלסטינים לא להצטרף לשום ארגונים בינלאומיים ועליה להסתיים במאמצים לרדוף אחר ישראל ו / או ארה"ב בכל הליך משפטי בבתי משפט או גופים בינלאומיים.

ישראל כבר החלה ביישום תוכנית טראמפ

תוכנית טראמפ היא מעשה תוקפנות כנגד זכויות פלסטינים והטיה גלויה לטובת ישראל. מכיוון שהתוכנית נוצרה בשיתוף פעולה עם ישראל וללא השתתפות פלסטינית, ניתן לראות בה רק כבטל. יותר מזה, התוכנית היא עיוות סיפור הסכסוך וזכויותיהם ההיסטוריות של פלסטינים על אדמותיהם ומקומותיהם הקדושים, ובמיוחד מסגד אל אקצה. התוכנית מנציחה את הכיבוש הישראלי מכיוון שהיא משפרת את המסע של ישראל למען ישראליות של הגדה המערבית ובנטוסטיניזציה של מדינת פלסטין. זה מנוגד לחוק הבינלאומי ולזכויותיו הבלתי ניתנות להעברה של הפלסטינים ולהגדרה עצמית וריבונות על משאבי הטבע שלהן, ובמיוחד בזכויותיהם בחוף נהר הירדן וים המלח. הקהילה הבינלאומית, באופן כללי, עדיין מסורה ונאמנה בפתרון שתי המדינות בגבולות שלפני 5 ביוני 1967 להגיע באופן סופי לשלום ישראלי-פלסטיני. המונופול של ארה"ב כמתווך יחיד במשא ומתן לשלום כבר לא אפשרות ברת קיימא, והתערבותם של צדדים שלישיים דחופה יותר מתמיד לשמור על כל תקווה שתישאר.